

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 18-4-2022 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Πρόεδρος, Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου και Μαρία Βύρρα, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 18-3-2022 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 430/21-3-2022 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νόμιμα εκπροσωπούμενου (πρώτη προσφυγή).

Και την από 21-3-2022, κατά παρέκταση στην επόμενη από την 19-3-2022 εργάσιμη ημέρα, Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 442/22-3-2022 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νόμιμα εκπροσωπούμενου (δεύτερη προσφυγή).

Κατά της αναθέτουσας αρχής «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Του από 31-3-2022 παρεμβαίνοντος προς απόρριψη της από 21-3-2022 κοινοποίησης της πρώτης προσφυγής και από 4-4-2022 παρεμβαίνοντος προς απόρριψη της από 23-3-2022 κοινοποιηθείσας δεύτερης προσφυγής (κατά παρέκταση στην επόμενη, από την 2-4-2022, εργάσιμη ημέρα), οικονομικού φορέα «...», νομίμως εκπροσωπούμενου (πρώτος παρεμβαίνων).

Του από 31-3-2022 παρεμβαίνοντος προς απόρριψη της πρώτης προσφυγής, δεύτερου προσφεύγοντος.

Και του από 1-4-2022 παρεμβαίνοντος προς απόρριψη της δεύτερης προσφυγής, πρώτου προσφεύγοντος.

Με τις ως άνω προδικαστικές προσφυγές, οι προσφεύγοντες ζητούν την ακύρωση της από 9-3-2022 κοινοποιηθείσας υπ' αριθμ. 04ης/10.02.2022 Συνεδρίασης του ΔΣ της Αναθέτουσας (Θέμα 13), καθ' ο μέρος, όσον αφορά την πρώτη προσφυγή, κρίθηκαν δεκτοί και βαθμολογήθηκαν ο δεύτερος προσφεύγων και ο πρώτος παρεμβαίνων και όσον αφορά τη δεύτερη

προσφυγή, κρίθηκαν δεκτοί και βαθμολογήθηκαν ο πρώτος προσφεύγων και ο πρώτος παρεμβαίνων, στο πλαίσιο της διαδικασίας για την ανάθεση δημόσιας σύμβασης για την ανάδειξη αναδόχου με αντικείμενο την Παροχή Υπηρεσιών Καθαρισμού Κτιρίων, εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 1.214.397,42 ευρώ, που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 6-10-2021 και δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ την 14-10-2021 με Μοναδικό ΑΔΑΜ ... και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α Η αναθέτουσα υποβάλλει τις Απόψεις της περί των αιτημάτων προσωρινών μέτρων των προσφευγόντων .

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της πρώτης προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ... και ποσού 6.071,99 ευρώ και για την άσκηση της δεύτερης προσφυγής, παράβολο με αρ. ... και ποσού 6.071,99 ευρώ.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου αποστολής προς δημοσίευση, εμπροθέσμως ασκούνται αμφότερες οι προσφυγές των αποδεκτών προσφευγόντων κατά της εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίων δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών προσφορών, καθ' ο μέρος ανά κάθε προσφυγή κρίθηκαν δεκτές και βαθμολογήθηκαν οι συνδιαγωνιζόμενοι εκάστου προσφεύγοντα, ομοίως δε εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκούνται οι παρεμβάσεις. Άρα, οι προσφυγές και οι παρεμβάσεις πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, ο όρος 2.2.4 της διακήρυξης ορίζει ότι «Η επιχείρηση παροχής Υπηρεσιών Καθαρισμού Κτιρίων θα πρέπει: ... Να διαθέτει πιστοποίηση εν ισχύ κατά την ημερομηνία υποβολής της προσφοράς σύμφωνα με τα πρότυπα: • Πιστοποιητικό από ανεξάρτητο διαπιστευμένο φορέα για την τήρηση του Συστήματος Διαχείρισης Πληροφοριών BS 10012:2017. ... (Τα έγγραφα να κατατεθούν μαζί με την τεχνική προσφορά)». Ο πρώτος

παρεμβαίνων και ο πρώτος προσφεύγων υπέβαλαν προς πλήρωση του όρου βεβαίωση του φορέα πιστοποίησης EUROCERT περί του ότι, όσον αφορά τον πρώτο παρεμβαίνοντα «βεβαιώνει ότι ...εφαρμόζει» το ως άνω σύστημα διαχείρισης και όσον αφορά τον πρώτο προσφεύγοντα ότι «πιστοποιεί ότι εφαρμόζει» το ίδιο ως άνω σύστημα διαχείρισης. Οι δύο διατυπώσεις είναι προφανώς ταυτόσημες και αμφότερες οι βεβαιώσεις ακριβώς πιστοποιούν συμμόρφωση και τήρηση (που συνιστά ταυτολογία με την «εφαρμογή») του ως άνω συστήματος διαχείρισης πληροφοριών. Ο δεύτερος προσφεύγων υπέβαλε . «πιστοποιητικό συμμόρφωσης συστήματος διαχείρισης προσωπικών δεδομένων» εκ του φορέα πιστοποίησης ...(...) που αναφέρει ότι πιστοποιεί ότι το σύστημα διαχείρισης του δεύτερου προσφεύγοντα πως συμμορώνεται στις απαιτήσεις του ως άνω προτύπου. Και οι 3 βεβαιώσεις-πιστοποιήσεις ανεξαρτήτως επιμέρους τίτλου τους έχουν το ίδιο περιεχόμενο και την ίδια αποδεικτική ισχύ και πληρούν τις απαιτήσεις της διακήρυξης, ενώ αμφότεροι οι φορείς πιστοποίησης είναι διαπιστευμένοι κατά τη δημόσια βάση δεδομένων του ΕΣΥΔ για την έκδοση πιστοποιήσεων όσον αφορά το πρότυπο ISO 27001, ήτοι ασφάλειας διαχείρισης πληροφοριών, που ανήκει στο πεδίο που καλύπτει το B10012. Ούτως ή άλλως το BS 10012 είναι ένα βρετανικό πρότυπο που δεν ανήκει στην προτυποποίηση ΕΛΟΤ/EN/ISO, ώστε να διαπιστευθεί κάποιος φορέας πιστοποίησης από το ΕΣΥΔ ως προς την πιστοποίησή του. Περαιτέρω αλυσιτελώς ο δεύτερος προσφεύγων προβάλλει αιτιάσεις περί διάστασης της έννοιας της «βεβαίωσης» από αυτή της «πιστοποίησης», επικαλούμενος ότι η τελευταία προϋποθέτει και έλεγχο συμμόρφωσης, αφού εξ ουδενός εκ των βεβαιώσεων του πρώτου παρεμβαίνοντος και του πρώτου προσφεύγοντος δεν προκύπτει ότι εκδόθηκαν άνευ προηγούμενου ελέγχου εκ του φορέα πιστοποίησης-εκδότη ούτε ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται κατ' ορισμένο τρόπο και αποδεικνύει ότι δεν έλαβε χώρα τέτοιος έλεγχος συμμόρφωσης επί του πρώτου παρεμβαίνοντα και του πρώτου προσφεύγοντα, αλλά ούτε το δικό του πιστοποιητικό αναφέρει συγκεκριμένα ότι έλαβε χώρα συγκεκριμένος έλεγχος συμμόρφωσης. Περαιτέρω, εξ ουδενός στοιχείου δεν προκύπτει κάποιος τυπικός διαχωρισμός στο πλαίσιο του ως άνω προτύπου, με βάση τη

χρήση της έννοιας της βεβαίωσης και της πιστοποίησης, πολλώ δε μάλλον ενώ η βεβαίωση του πρώτου παρεμβαίνοντα αναφέρει πως εφαρμόζει το BS 10012, ενώ αυτή του πρώτου προσφεύγοντος, αναφέρει ότι «πιστοποιεί ότι εφαρμόζει» το ως άνω πρότυπο, αλλά και αναφέρει, βλ. παρακάτω «αριθμό πιστοποιητικού». Επιπλέον, το γεγονός πως η βεβαίωση του πρώτου παρεμβαίνοντα και του πρώτου προσφεύγοντα δεν αναφέρουν αριθμό πιστοποιητικού, προβάλλεται αφενός αβάσιμα, αφού αυτή του πρώτου παρεμβαίνοντα αναφέρει αριθμό ... (δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα), όπως άλλωστε και η βεβαίωση του πρώτου προσφεύγοντα αναφέρει «αριθμός πιστοποιητικού ...», αφετέρου και αλυσιτελώς, αφού ουδόλως προκύπτει ως προϋπόθεση ισχύος τέτοιας βεβαίωσης, η αναφορά συγκεκριμένου αριθμού αυτής, στο σώμα της και στο έγγραφο του φορέα πιστοποίησης ούτε ζήτησε οτιδήποτε τέτοιο η διακήρυξη ούτε άλλωστε, ο δεύτερος προσφεύγων προβάλλει και αποδεικνύει τυχόν μη γνησιότητα των βεβαιώσεων οιαδήποτε εκ του πρώτου παρεμβαίνοντος και του πρώτου προσφεύγοντα. Εξάλλου, το αντικείμενο του ζητούμενου πιστοποιητικού ήταν η τήρηση του ως άνω συστήματος διαχείρισης πληροφοριών, όπως οφείλει να πιστοποιήσει ο εκδότης του πιστοποιητικού και εν προκειμένω, οι εκδότες όλων των εγγράφων που υπέβαλαν όλοι οι ως άνω διαγωνιζόμενοι αναλαμβάνουν πάσα έναντι τρίτων ευθύνη και δηλώνουν ως φορείς πιστοποίησης, είτε αυτή η δήλωση ονομαστεί βεβαίωση περί του περιεχομένου της είτε πιστοποίηση περί του περιεχομένου της, ότι οι οικονομικοί φορείς πληρούν, εφαρμόζουν και τηρούν το ως άνω σύστημα. Τα δε έγγραφα που εξέδωσε ο φορέας πιστοποίησης του πρώτου παρεμβαίνοντα και του πρώτου προσφεύγοντα δεν συνιστούν «ισοδύναμα» της ζητούμενης πιστοποίησης, αλλά αυτή καθαυτή τη ζητούμενη πιστοποίηση, που δεν έχει άλλο νόημα από την εκ του φορέα πιστοποίησης δήλωση στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του και έναντι παντός τρίτου, περί τήρησης εκ του οικονομικού φορέα του οικείου συστήματος (επιπλέον, βλ. ανωτέρω και περί ρητών αναφορών ότι ο φορέας πιστοποίησης πιστοποιεί την εκ του πρώτου προσφεύγοντα εφαρμογή του συστήματος ποιότητας κατά το ανωτέρω πρότυπο, καίτοι, ούτως ή άλλως, η χρήση του ενός ή άλλου όρου,

ήτοι περί του ότι βεβαιώνεται ή περί του ότι πιστοποιείται η συμμόρφωση, είναι ταυτόσημη). Συνεπώς, το σύνολο των ισχυρισμών του δεύτερου προσφεύγοντα κατά του πρώτου παρεμβαίνοντα και του πρώτου προσφεύγοντα (και δη, οι δύο πρώτοι λόγοι της δεύτερης προσφυγής κατά του πρώτου παρεμβαίνοντα και οι δύο μόνοι λόγοι της κατά του πρώτου προσφεύγοντα), αφενός περί του ότι δεν πληρούν την ως άνω απαίτηση, αφετέρου περί του ότι υπέβαλαν ψευδείς, παραπλανητικές και εν γένει ανακριβείς και εσφαλμένες δηλώσεις στα ΕΕΕΣ τους, περί πλήρωσης της ως άνω απαίτησης, είναι απορριπτέοι. Εξάλλου, το γεγονός ότι δήλωσαν στα ΕΕΕΣ τους, ότι κατέχουν «πιστοποιητικό», ενώ υπέβαλαν αντίστοιχα έγγραφα τιτλοφορούμενα «βεβαιώσεις» ουδόλως διαφοροποιεί τα ανωτέρω, αφού εν προκειμένω, ουδόλως υφίσταται διαφοροποίηση ισχύος και αντικειμένου του εγγράφου, ένεκα του τίτλου του και οι δύο όροι είναι ταυτόσημοι και επομένως, σε ουδεμία ανακριβή δήλωση, πολλώ δε μάλλον παραπλανητική, υπέπεσε ο πρώτος παρεμβαίνων και ο πρώτος προσφεύγων. Ομοίως απορριπτέοι είναι και οι συναφείς περί της ανωτέρω απαίτησης, ισχυρισμοί του πρώτου προσφεύγοντα κατά του δεύτερου προσφεύγοντα, αφού αφενός η διακήρυξη δεν ζήτησε να είναι διαπιστευμένοι οι φορείς πιστοποίησης-εκδότες πιστοποίησης της ως άνω απαίτησης, στο ΕΣΥΔ ειδικώς για το συγκεκριμένο πρότυπο, αλλά να είναι εν γένει διαπιστευμένοι στο ΕΣΥΔ (και ο εκδότης πιστοποίησης του δεύτερου προσφεύγοντα είναι διαπιστευμένος και δη και για το συναφές με το ως άνω πρότυπο, πρότυπο ISO, βλ. ανωτέρω), αφετέρου, ούτως ή άλλως ο ισχυρισμός προβάλλεται άνευ εννόμου συμφέροντος εκ του πρώτου προσφεύγοντα, αφού ούτε ο εκδότης της δικής του πιστοποίησης-βεβαίωσης είναι διαπιστευμένος από το ΕΣΥΔ για το συγκεκριμένο πρότυπο (αλλά και αυτός είναι διαπιστευμένος για το συναφές πρότυπο ISO, βλ. ανωτέρω) και ενώ ούτως ή άλλως, το ΕΣΥΔ δεν προβαίνει σε διαπιστεύσεις επί προτύπων που δεν διαπιστεύει το ίδιο, όπως το συγκεκριμένο.

4. Επειδή, ο όρος 2.2.5 ορίζει ότι «Ο Ανάδοχος θα πρέπει να διαθέτει κατά την ημερομηνία υποβολής της προσφοράς ασφαλιστήριο συμβόλαιο αστικής και επαγγελματικής ευθύνης τουλάχιστον 3.000.000,00 € αθροιστικά και

ετησίως. Η εν λόγω ασφάλιση θα πρέπει να βρίσκεται σε ισχύ κατά την ημερομηνία της προσφοράς. Με το ασφαλιστήριο θα καλύπτεται και η εκ του Νόμου ευθύνη του Αναδόχου, την οποία έχει με την ιδιότητα του Εργοδότη και περιλαμβάνει την, από τα άρθρα 657, 658 και 932 του ισχύοντος Α.Κ., προβλεπόμενη υποχρέωση του.... (Τα παραπάνω δικαιολογητικά να κατατεθούν μαζί με την τεχνική προσφορά).».Επομένως, δεν ζητήθηκε απλώς και γενικώς ασφαλιστήριο αστικής και επαγγελματικής ευθύνης με εν γένει όριο τα 3 εκ. ευρώ, αλλά επιπλέον και δια ειδικού όρου επισημάνθηκε ότι θα πρέπει η ως άνω ασφάλιση να αφορά και την εργοδοτική ευθύνη. Ένεκα δε του ως άνω όρου, δεν επαρκεί ασφάλιση που να μεν έχει ολικό όριο ετήσιο και αθροιστικά σε σύνολο γεγονότων και προσώπων που υφίστανται ζημία, 3.000.000 ευρώ, πλην όμως τυχόν δεν καλύπτει με την ως άνω ελάχιστη αναγκαία ασφάλιση ειδικώς και περί της ευθύνης του οικονομικού φορέα ως εργοδότη. Τούτο, διότι ειδάλλως θα αναιρούνταν ο ως άνω όρος περί του ότι το ασφαλιστήριο, έχον συνολική αξία μονοσήμαντα ορισμένη στα 3 εκ ευρώ, θα πρέπει να καλύπτει παντός είδους αστική και επαγγελματική ευθύνη και μεταξύ αυτών και την εργοδοτική, η οποία τέθηκε ως ισότιμο με κάθε άλλο αντικείμενο κάλυψης. Αυτό δεν σημαίνει πως τυχόν οφείλει το ασφαλιστήριο να καλύπτει 3 εκ ευρώ εργοδοτικής ευθύνης επιπλέον της εν γένει επαγγελματικής-αστικής ούτε ότι πρέπει να υπάρχει αναγκαία αυτοτελές και διακριτό ασφαλιστήριο 3 εκ. ευρώ ειδικώς για την εργοδοτική ευθύνη ή παρέχοντας αυτοτελή και πρόσθετη κάλυψη για την εργοδοτική ευθύνη 3 εκ ευρώ, πέραν της λοιπής συνολικής κάλυψης. Αλλά αρκεί το ασφαλιστήριο να έχει ελάχιστο ανώτατο όριο 3 εκ ευρώ και να καλύπτει με το ποσό αυτό και την εργοδοτική ευθύνη, χωρίς όμως να προβλέπει κατώτερο διακριτό περί αυτής όριο. Εξάλλου, ο ως άνω όρος απαίτησε η κάλυψη των 3 εκ. ευρώ να είναι μεν αθροιστική ανά έτος, αλλά να καλύπτει ισότιμα, χωρίς καμία διάκριση κατώτερου επαρκούς ορίου, μια σειρά περιπτώσεων και κατηγοριών ευθύνης, μεταξύ των οποίων και η εργοδοτική. Εν προκειμένω, ο πρώτος παρεμβαίνων υπέβαλε, χωρίς να επικαλείται ότι κατέχει άλλωστε και πρόσθετο ασφαλιστήριο που δεν υπέβαλε, ασφαλιστήριο με κάλυψη γενικής αστικής ευθύνης 3 εκ. ευρώ και με επιπλέον ρητή αναφορά,

σελ. 3 ασφαλιστηρίου, σε 300.000 ευρώ ανώτατο όριο ευθύνης για επαγγελματική αστική ευθύνη για όλη την ασφαλιστική περίοδο και ανώτατο όριο για όλη την ασφαλιστική περίοδο 300.000 ευρώ για αστική ευθύνη εργοδότη κατά ΑΚ 657, 658 και 932, ήτοι εργοδοτική ευθύνη και ειδικώς όσον αφορά τις σωματικές βλάβες και ηθική βλάβη, ψυχική οδύνη και δικαστικά έξοδα, όσον αφορά τέτοια ευθύνη. Η ως άνω κάλυψη μνημονεύεται διακριτά ως αστική ευθύνη εργοδότη για ασφαλισμένο προσωπικό, που δεν υπάγεται στην προς τρίτους γενική και επαγγελματική αστική ευθύνη και ρητά ορίζεται ως διακριτό «υπο-όριο» της γενικής αστικής ευθύνης, όσον αφορά ειδικώς την ευθύνη που απορρέει από τα άρθρα 657, 658 και 932 του ισχύοντος Α.Κ. Η δε αθροιστική κάλυψη 3 εκ. ευρώ που ανωτέρω απαιτήθηκε, δεν έχει την έννοια, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του πρώτου παρεμβαίνοντα, ότι δεν έπρεπε πάντως να περιλαμβάνει ισότιμα και άνευ διακριτών κατώτερων ορίων, την εργοδοτική ευθύνη, αλλά ότι τα 3 εκ. ευρώ αρκούσε να συνιστούν ένα αθροιστικό όριο εντός της ετήσιας περιόδου, προοριζόμενης προς κάλυψη κάθε κατηγορίας αστικής ευθύνης, χωρίς όμως τούτο συγχρόνως να συνεπάγεται, ότι αρκούσε και απλά να καλύπτεται με οιοδήποτε κατώτερο αυτοτελές όριο και ακόμη και με οιοδήποτε, όσο και χαμηλό και να ήταν, ποσό η εργοδοτική ευθύνη, αρκεί η συνολική κάλυψη για την αστική ευθύνη να ήταν 3 εκ. ευρώ. Παρά ναι μεν αρκούσε η ασφαλίστρια να εγγυάτο 3 εκ. ευρώ εντός της περιόδου συνολικά για κάθε είδους γεγονός αστικής ευθύνης, πλην όμως, χωρίς συγχρόνως και άρα, χωρίς να ορίζει επιμέρους κατώτερα επιμέρους όρια ανά κατηγορία ευθύνης και όσον αφορά ειδικώς και την εργοδοτική. Ούτως, αρκούσε όντως μια κάλυψη κατά την οποία, αν εντός του έτους συνέτρεχαν ζημιογόνα γεγονότα εν γένει αστικής ευθύνης (είτε και είτε χωρίς ανάμεσά τους, γεγονότα εργοδοτικής ευθύνης), που άθροιζαν 3 εκ. ευρώ ζημιά, η ασφαλίστρια να καλύπτει αυτά τα 3 εκ. ευρώ αθροιστικά και αυτή ήταν η έννοια της «αθροιστικής» κάλυψης σε ετήσιο επίπεδο. Δεν αρκούσε όμως μια ασφάλιση στο πλαίσιο της οποίας, ακόμη και αν τα μόνα ζημιογόνα γεγονότα που προέκυπταν ήταν εργοδοτικής ευθύνης (και άρα, το σύνολο των ζημιών αστικής ευθύνης, αφορούσαν εργοδοτική ευθύνη) και ακόμη και αν αυτά δεν υπερέβαιναν τα 3 εκ. ευρώ

αθροιστικά, εν τέλει να μην καλύπτονται ως το ποσό των 3 εκ ευρώ, παρά μόνο ως 300.000 ευρώ, ακριβώς διότι, τα 3 εκ ευρώ αθροιστικό όριο κατά το ασφαλιστήριο, αφορούσαν την εν γένει αστική ευθύνη μεν, με επιμέρους όμως ακόμη ειδικότερο περιορισμό για την εργοδοτική ευθύνη σε κατώτερο ποσό. Συνεπώς, η έννοια της «αθροιστικής» κάλυψης, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του πρώτου παρεμβαίνοντα, ουδόλως αναιρούσε την υποχρέωση πάντως αυτή η κάλυψη εν όλω και εις ολόκληρον να αφορά κάθε είδους αστική ευθύνη, άνευ διακρίσεων και περαιτέρω περιορισμών ευθύνης και εντός της αστικής αυτής ευθύνης και ειδικώς και την εργοδοτική αστική ευθύνη. Εξάλλου, όπως προαναφέρθηκε, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του πρώτου παρεμβαίνοντα, δεν ζητήθηκε κάλυψη 3 εκ ευρώ ειδικώς και διακριτά μόνο για εργοδοτική ευθύνη επιπλέον 3 εκ ευρώ για λοιπή αστική ευθύνη. Αλλά πάντως, ζητήθηκε αθροιστική κάλυψη 3 εκ ευρώ για κάθε κατηγορία αστικής ευθύνης, εις ολόκληρο, ισότιμα και χωρίς πρόσθετους περιορισμούς και υπο-όρια (που αναιρούν την κάλυψη των 3 εκ ευρώ για κάθε κατηγορία ευθύνης) και άρα, αρκούσε τα 3 εκ ευρώ της εν γένει κάλυψης να αφορούν και εργοδοτική ευθύνη, ως ισότιμη πηγή ευθύνης και ζημιών μετά κάθε άλλης κατηγορίας (και υπό την έννοια, ότι, βλ. ανωτέρω, το ανώτατο επίπεδο κάλυψης εργοδοτικής ευθύνης να δύναται να φθάσει τα 3 εκ ευρώ, αν δεν υφίστανται άλλου είδους ζημίες εντός του έτους), ζητούμενο που θα καλυπτόταν, αν έλειπε το εδώ υπάρχον διακριτό υπο-όριο 300.000 ευρώ. Επομένως, κατ' αποδοχή των ισχυρισμών του πρώτου προσφεύγοντα, η ασφάλιση του πρώτου παρεμβαίνοντα είναι ουσιαδώς ανεπαρκής, σε σχέση με τα ζητούμενα κατά τη διακήρυξη και τούτο, ενώ η υποβολή μεν του ασφαλιστηρίου συνιστούσε ρητό κατά την προσφορά υποβαλλόμενο αποδεικτικό μέσο, αλλά και η ίδια η κατοχή του με τέτοιο περιεχόμενο εν ισχύ κατά την προσφορά, συνιστούσε και ουσιαστικό προσόν συμμετοχής, η έλλειψη του οποίου δεν δύναται να αναιρεθεί δια διευκρινίσεων και ενώ ουδόλως, ο πρώτος παρεμβαίνων προβάλλει κατοχή και τυχόν πρόσθετου ή επιπλέον του υποβληθέντος, άλλου ασφαλιστηρίου. Αντιστοίχως δε και ο δεύτερος προσφεύγων υπέβαλε ασφαλιστήριο αστικής ευθύνης, που παρά το συνολικό υπέρ γενικής αστικής ευθύνης και υπέρ επαγγελματικής

ευθύνης, όριο κάλυψης, περιέχει, βλ. σελ. 10 αυτού, κατά την αναλυτική περιγραφή καλύψεων, ρητό όριο 500.000 ευρώ, ήτοι κατώτερο των 3 εκ. ευρώ, ειδικώς για την αστική ευθύνη εργοδότη, χωρίς άλλωστε να προβάλλει ο δεύτερος προσφεύγων κατοχή άλλου μη υποβληθέντος τυχόν, πρόσθετου ασφαλιστηρίου. Άλλωστε, περιλαμβάνεται στο ασφαλιστήριο που υπέβαλε με την προσφορά του και ΕΙΔΙΚΟΣ ΟΡΟΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΕΡΓΟΔΟΤΗ που ορίζει ότι αφορά ειδικώς την κάλυψη της αστικής ευθύνης του ασφαλισμένου, υπό την ιδιότητα εργοδότη και ως προς τις υποχρεώσεις των ΑΚ 657, 658 και 932, έναντι του εργατοτεχνικού και λοιπού προσωπικού που απασχολεί και αφορά σωματικές βλάβες, ηθική βλάβη και ψυχική οδύνη, ορίζοντας δε ρητά ότι «6. Τα όρια αποζημίωσης για την κάλυψη αυτή είναι αυτά που αναφέρονται στο ασφαλιστήριο για την εργοδοτική ευθύνη και λειτουργούν ως υπο-όρια των ορίων γενικής αστικής ευθύνης», ως πρόσθετοι περιορισμοί της εργοδοτικής αυτής ευθύνης και διέποντας ειδικώς την ευθύνη έναντι εργαζομένων και εξ εργοδοτικής ιδιότητας, επιπλέον και σωρευτικά μετά του αθροιστικού ορίου 3 εκ ευρώ, που όμως περιλαμβάνει και τις βλάβες τρίτων. Συνεπώς, όσον αφορά την εργοδοτική ευθύνη, ως ορίζεται εκ της διακήρυξης και η οποία έπρεπε να καλύπτεται άνευ πρόσθετων διακριτών περιορισμών έως του ζητούμενου τουλάχιστον αθροιστικού ορίου των 3 εκ ευρώ, προς εις ολόκληρον και άνευ διακρίσεων κάλυψη κάθε αστικής ευθύνης, εν προκειμένω ο δεύτερος προσφεύγων καλύπτεται ασφαλιστικά μόνο ως το ποσό των 500.000 ευρώ. Άρα και η δική του προσφορά είναι ουσιαδώς ελλιπής και ως προς το ζητούμενο με την προσφορά δικαιολογητικό, αλλά και ως προς το δι' αυτού αποδεικνυόμενο ουσιαστικό προσόν. Συνεπώς, κατ' αποδοχή των ισχυρισμών της πρώτης προσφυγής περί ασφαλιστηρίου των καθ' ων, οι προσφορές του πρώτου παρεμβαίνοντα και του δεύτερου προσφεύγοντα είναι άνευ ετέρου απορριπτές.

5. Επειδή, όσον αφορά τους λοιπούς κατά του πρώτου παρεμβαίνοντα, ισχυρισμούς της δεύτερης προσφυγής, το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι της διακήρυξης, άρθρο 16, αναλύει στο πλαίσιο του υπό τον όρο 2.3.1 κριτηρίου ανάθεσης Κ1 «ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ», τα εξής «Η

μεθοδολογία υλοποίησης προσδιορίζεται από την ορθότητα της αντίληψης του προσφέροντα

για το αντικείμενο και τις απαιτήσεις της σύμβασης. Απαιτείται αναλυτική περιγραφή του τρόπου με τον οποίο ο προσφέρων σκοπεύει να τα προσεγγίσει. Ο προσφέρων θα πρέπει να περιγράψει με σαφήνεια τις επιλογές του και να παραθέσει τεκμηριωμένα τις μεθόδους που θα ακολουθήσει για την επιτυχή υλοποίηση της σύμβασης. Ιδιαίτερη έμφαση θα πρέπει να δοθεί: •Στην κατανόηση των απαιτήσεων του αντικειμένου της σύμβασης. •Στην επιτυχή επισήμανση προβλημάτων κατά την υλοποίηση του αντικειμένου της σύμβασης και στη διαμόρφωση κατάλληλων προτάσεων για την επίλυση τους. •Στην επαρκή ανάλυση και εξειδίκευση της καταλληλότητας και αποτελεσματικότητας της μεθοδολογίας υλοποίησης και των απαραίτητων εργαλείων υποστήριξης της εφαρμογής της. •Στον αποτελεσματικό προσδιορισμό – τεκμηρίωση των παραγόντων επιτυχίας και εναλλακτικούς τρόπους διασφάλισης. •Στην ορθολογική ανάλυση του αντικειμένου σε ενότητες εργασιών •Κάλυψη έκτακτων περιστατικών •Κάθε άλλο στοιχείο, που ο προσφέρων κρίνει σκόπιμο ότι πρέπει να παρουσιάσει ή να προτείνει κατά την κρίση του για την υλοποίηση του αντικειμένου της σύμβασης.», στοιχεία που κατά τον όρο 2.4.3.2, άλλωστε, συνιστούν αναγκαίο περιεχόμενο της τεχνικής προσφοράς («2.4.3.2 ... Η τεχνική προσφορά θα πρέπει να καλύπτει όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί από την αναθέτουσα αρχή με το κεφάλαιο “Απαιτήσεις-Τεχνικές Προδιαγραφές” του Παραρτήματος Ι της Διακήρυξης, περιγράφοντας ακριβώς πώς οι συγκεκριμένες απαιτήσεις και προδιαγραφές πληρούνται. Περιλαμβάνει ιδίως τα έγγραφα και δικαιολογητικά, βάσει των οποίων θα αξιολογηθεί η καταλληλότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών, με βάση το κριτήριο ανάθεσης, σύμφωνα με τα αναλυτικώς αναφερόμενα στο ως άνω Παράρτημα.»). Επομένως, αναγκαίο και διακριτό περιεχόμενο της μεθοδολογικής προσέγγισης του διαγωνιζόμενου, που ήταν υποβλητέα με την προσφορά ήταν και η «[η] επιτυχής[ς] επισήμανση προβλημάτων κατά την υλοποίηση του αντικειμένου της σύμβασης και [η] διαμόρφωση κατάλληλων προτάσεων για την επίλυση τους.». Σημειωτέον, η

«κάλυψη εκτάκτων περιστατικών» συνιστούσε διακριτό αναγκαίο ζητούμενο της μεθοδολογίας και ούτως, η εκ του πρώτου παρεμβαίνοντος ανάπτυξη τρόπου αντιμετώπισης τέτοιων περιστατικών και συνέχισης λειτουργίας, στο πλαίσιο τους δεν δύναται να υποκαταστήσει τη διακριτή απαίτηση για την έκθεση αναμενόμενων προβλημάτων (που αναφέρονται σε καταστάσεις, που συνιστούν κατά την εμπειρία του προσφεύγοντα, βάσει και του φυσικού αντικειμένου, αναμενόμενες δυσχέρειες και ελλείψεις επί της εκτέλεσης, που είναι δεκτικές βελτιώσεων προς καλύτερη αντιμετώπισή τους και ούτως, διαχωρίζονται από τα έκτακτα περιστατικά) και μεθόδου επίλυσης. Ούτε οι αναφορές σε εποπτεία, καθήκοντα εποπτών, γενικής μεθόδου διαχείρισης παραπόνων πελατών και τήρησης προδιαγραφών ποιότητας, στη μεθοδολογία της προσφοράς του πρώτου παρεμβαίνοντα δεν υποκαθιστούν την απαίτηση για επισήμανση προβλημάτων κατά την υλοποίηση και την ανάπτυξη λύσεων, αφού αφορούν το διακριτώ αναγκαίο ως άνω ζητούμενο της έκθεσης αποτελεσματικής μεθοδολογίας υλοποίησης και εργαλείων υποστήριξης. Αλυσιτελώς, ο πρώτος παρεμβαίνων, καίτοι στο οικείο περί μεθοδολογίας και Α1 κριτηρίου, αρχείο της προσφοράς του ούτε κάποιο ειδικό κεφάλαιο ούτε κάποια έστω συγκεκριμένη μνεία περί προβλημάτων που ενδεχομένως ανακύψουν και προτάσεων λύσεων, περιλαμβάνει, αποπειράται, αφενός να προβάλει ως τέτοιο στοιχείο, μέρη της προσφοράς του που αναφέρονται στα διακριτά ζητούμενα της αποτελεσματικότητας μεθοδολογίας και της αντιμετώπισης έκτακτων περιστατικών, αφετέρου και δια επανεπεξεργασίας, σύμπτυξης και κριτικής αναπεριγραφής του περιεχομένου της μεθοδολογίας του, επί τω τέλει υπόδειξης λύσεων σε προβλήματα, το πρώτον επί της ουσίας δια της παρέμβασής του, να υποκαταστήσει και να περιγράψει το ως άνω ελλείπον, πλην ειδικώς ζητούμενο της προσφοράς του και να εκφράσει εκ νέου όσα ήδη περιέγραψε με την προσφορά του, υπό το το πρώτον πρίσμα και προσανατολισμό εντοπισμού σημείων, που δύναται να συνεχονται με την επεξεργασία λύσεων σε προβλήματα, καθώς όλα τα ανωτέρω, συνιστούν άλλωστε και μεταβολή της προσφοράς μετά την αξιολόγησή της. Επιπλέον, το γεγονός πως ο πρώτος παρεμβαίνων διαθέτει και παρουσιάζει λογισμικό

παρακολούθησης και εποπτείας της εκτέλεσης, το οποίο βαθμολογήθηκε ως θετικό στοιχείο στο Κ1 κριτήριο, δεν αναιρεί ότι αφενός αυτό το σύστημα δεν υποκαθιστά την απαίτηση συμπερίληψης στην τεχνική προσφορά παρουσίασης συγκεκριμένων παραδειγμάτων προβλημάτων και προτάσεων προσέγγισης και μεθόδου επίλυσής τους, αφετέρου η παρουσίαση ενός τεχνικού μέσου, που θα μπορούσε να συμπεριληφθεί σε μια τυχόν και υποθετική εκ του προσφέροντος παρουσίαση προτεινόμενης λύσης σε κάποιο τυχόν πρόβλημα, δεν σημαίνει ότι όντως παρουσιάστηκε τέτοιο πρόβλημα και όντως αντιστοιχήθηκε με κάποια πρόταση επίλυσης, αλλά ο πρώτος παρεμβαίνων αποπειράται το πρώτον πλέον και δια των αιτιάσεων του να διαπλάσει τέτοια, απαιτούμενη με την προσφορά παρουσίαση προβλήματος και λύσης ή να προβάλλει πώς θα μπορούσε να έχει προτείνει και περιγράψει τα παραπάνω, πράγμα που όμως δεν έλαβε χώρα. Σημειωτέον δε, και μεν κατά τον όρο 3.1.2.1 της διακήρυξης είναι διορθωτέες ελλείψεις και πλημμέλειες που ερείδονται επί προϋφιστάμενων της προσφοράς στοιχείων, πλην όμως, τούτο δεν σημαίνει, ότι σε περίπτωση όπου με την προσφορά έπρεπε να υποβληθούν, όπως εν προκειμένω, δημιουργικές εργασίες και προσεγγίσεις του προσφέροντος προς συγκεκριμένες θεματικές και προς διάγνωση της αντίληψής του και προσέγγισης του ως προς το προς εκτέλεση αντικείμενο, τυχόν δύναται να αξιοποιήσει κατά την αξιολόγηση και ως «διευκρίνιση», στοιχεία, όπως τεχνικά μέσα και προσωπικό, που είχε παραθέσει στην προσφορά του, προς τον σκοπό της το πρώτον διάπλασης και δημιουργίας τέτοιων περιγραφών και προσεγγίσεων, οι οποίες, ακριβώς λόγω της φύσης τους ως δημιουργικό προϊόν διανοητικής εργασίας και προσέγγισης του προσφέροντα (διακριτά σε σχέση με τα τεχνικά μέσα και στοιχεία που αξιοποιούν και λαμβάνουν υπόψη για την εκπόνηση τέτοιας εργασίας), δεν δύνανται να είναι «προϋφιστάμενες» της προσφοράς πριν όντως τύχουν εκπόνησης και υποβολής. Συνεπώς, κατ' αποδοχή του οικείου τρίτου λόγου της δεύτερης προσφυγής, υφίσταται ουσιώδης έλλειψη στην προσφορά του πρώτου παρεμβαίνοντα επί ρητώς και ειδικώς απαιτούμενου στοιχείου της, που μάλιστα αφορά δημιουργική εργασία του προσφέροντος προς εισήγηση προβλημάτων και ανάπτυξη συναφών

λύσεων, η οποία ουδόλως είναι δεκτική συμπλήρωσης και διευκρίνισης, καθώς τούτο θα συνιστούσε απαγορευμένη, ακόμη και στο νυν πλαίσιο του άρ. 102 Ν. 4412/2016, μεταβολή προσφοράς εις βλάβη της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, που συνιστούν άκρα όρια εφαρμογής της ως άνω διάταξης, ως και του συναφούς όρου 3.1.2.1 της διακήρυξης (που μεταξύ άλλων ορίζει ότι «Η συμπλήρωση ή η αποσαφήνιση ζητείται και γίνεται αποδεκτή υπό την προϋπόθεση ότι δεν τροποποιείται η προσφορά του οικονομικού φορέα και ότι αφορά σε στοιχεία ή δεδομένα, των οποίων είναι αντικειμενικά εξακριβώσιμος ο προγενέστερος χαρακτήρας σε σχέση με το πέρας της καταληκτικής προθεσμίας παραλαβής προσφορών.»). Επομένως, η προσφορά του πρώτου παρεμβαίνοντα είναι κατ' αποδοχή των οικείων ισχυρισμών του τρίτου λόγου της δεύτερης προσφυγής, άνευ ετέρου απορριπτέα, παρέλκει δε ως εκ τούτου, η εξέταση των λοιπών, ειδικώς κατά της εξαρχής αποδοχής του, ισχυρισμών της δεύτερης προσφυγής.

6. Επειδή, όσον αφορά τον πρώτο λόγο κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος, λόγο της πρώτης προσφυγής και τον έβδομο κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος, λόγο της δεύτερης προσφυγής, όσον αφορά τη συγκριτική βαθμολόγηση των προσφορών, προκύπτει, ότι το εγκριθέν δια της προσβαλλομένης πρακτικό οργάνου αξιολόγησης, αναφέρει ότι «η εταιρεία «...» ήταν η μοναδική προσφέρουσα με σαφή αντιστοίχιση των παραγράφων της τεχνικής της προσφοράς με τα κριτήρια αξιολόγησης, εν αντιθέσει με τις τεχνικές προσφορές των εταιρειών «...» και «...», οι οποίες δεν έχουν πραγματοποιήσει σαφή αντιστοίχιση των στοιχείων της τεχνικής τους προσφοράς με τα κριτήρια αξιολόγησης, γεγονός που θα αποτυπωθεί στην βαθμολόγηση των τεχνικών προσφορών που θα ακολουθήσει, κατ' άρθρο 16 (σελίδα 102 της διακήρυξης).». Η δε σελ. 102 της διακήρυξης αναφέρει, στο περί βαθμολόγησης προσφορών, άρ. 16 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι, ότι «Σημείωση: Θα ληφθεί ιδιαίτερα θετικά κατά την αξιολόγηση η σαφής αντιστοίχιση των παραγράφων της τεχνικής προσφοράς με τα κριτήρια αξιολόγησης.». Ο πρώτος παρεμβαίνων υπέβαλε στην προσφορά του ένα αρχείο-έγγραφο ανά κριτήριο αξιολόγησης. Ο δε πρώτος προσφεύγων υπέβαλε με την προσφορά του

ΠΙΝΑΚΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ, με ρητή, μεταξύ άλλων καταγραφή των αυτοτελών κριτηρίων αξιολόγησης και συγχρόνως και καθ' ένα, περιγραφή των περιεχομένων της προσφοράς που στοιχειοθετούν ένα εκ των, με αναφορά και του αρχείου της προσφοράς που συνιστά το κάθε επιμέρους έγγραφο. Επιπλέον, υπέβαλε και πίνακα συμμόρφωσης, στα σημ. 155, 156, 157 και 158 του οποίου καταγράφονται αντιστοίχως τα 4 κριτήρια αξιολόγησης και καθ' ένα τα στοιχειοθετικά αυτού έγγραφα και σημεία της προσφοράς. Συνεπώς, σε αντίθεση με την ως άνω βαθμολογική αιτιολογία, που άλλωστε αφορά το σύνολο της βαθμολογίας των προσφορών σε όλα τα κριτήρια, ο πρώτος προσφεύγων προέβη σε αναλυτική, ειδική και σαφή αντιστοίχιση των σημείων της τεχνικής προσφοράς του με κάθε επιμέρους κριτήριο αξιολόγησης, ουδόλως δε και σε αντίθεση με όσα προβάλλει ο πρώτος παρεμβαίνων, η ως άνω παράμετρος θετικής βαθμολόγησης, η οποία συνίστατο σε εκ της προσφοράς σαφή αντιστοίχιση επιμέρους σημείων της προσφοράς με επιμέρους κριτήριο και υπόδειξη εκ της προσφοράς της αντιστοίχισης αυτής, επιβάλλει για την εφαρμογή της αποκλειστικά την υποβολή ενός διακριτού αυτοτελούς εγγράφου με τον τίτλο του κριτηρίου αξιολόγησης, ανά κριτήριο αξιολόγησης, πράγμα που ουδόλως προκύπτει από το γράμμα του ως άνω όρου («η σαφής αντιστοίχιση των παραγράφων της τεχνικής προσφοράς με τα κριτήρια αξιολόγησης», που αναφέρθηκε σε αντιστοίχιση παραγράφων της προσφοράς με τα κριτήρια και όχι στην υποβολή ενός ειδικώς επιμέρους αρχείου ανά κριτήριο). Το δε ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ της διακήρυξης άλλωστε, ορίζει ότι « ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ – Υπόδειγμα Τεχνικής Προσφοράς (Προσαρμοσμένο από την Αναθέτουσα Αρχή) Στον υποφάκελο της τεχνικής προσφοράς, οι προσφέροντες συμπεριλαμβάνουν, επί ποινή αποκλεισμού, υπό μορφή παραρτήματος, τις παρακάτω αναφερόμενες πληροφορίες, δηλώσεις ή πιστοποιητικά... Στη στήλη «ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ» θα καταγραφεί η σαφής παραπομπή σε Παράρτημα της Τεχνικής Προσφοράς το οποίο θα περιλαμβάνει αριθμημένα Τεχνικά Φυλλάδια κατασκευαστών, ή αναλυτικές τεχνικές περιγραφές των υπηρεσιών, του εξοπλισμού ή του τρόπου διασύνδεσης και λειτουργίας ή αναφορές μεθοδολογίας εγκατάστασης και υποστήριξης κλπ.,

που κατά την κρίση του υποψηφίου Προμηθευτή τεκμηριώνουν τα στοιχεία των Πινάκων Συμμόρφωσης. Στην αρχή του Παραρτήματος καταγράφεται αναλυτικός πίνακας των περιεχόμενων του. Είναι ιδιαίτερα επιθυμητή η πληρέστερη συμπλήρωση των παραπομπών, οι οποίες πρέπει να είναι κατά το δυνατόν συγκεκριμένες (π.χ. Τεχνικό Φυλλάδιο 3, Σελ. 4 Παράγραφος 4, κ.λπ.). Αντίστοιχα στο τεχνικό φυλλάδιο ή στη σχετική αναφορά, μεθοδολογικό εργαλείο, τεχνική κτλ θα υπογραμμιστεί το σημείο που τεκμηριώνει τη συμφωνία ή υπερκάλυψη και θα σημειωθεί η αντίστοιχη παράγραφος του Πίνακα Συμμόρφωσης στην οποία καταγράφεται η ζητούμενη προδιαγραφή (π.χ. Προδ. 4.18).». Το γεγονός δε ότι τα κριτήρια αξιολόγησης και τα στοιχεία που επιμέρους τα τεκμηριώνουν τέθηκαν προς συμπλήρωση τον ΠΙΝΑΚΑ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ, ουδόλως συνεπάγεται ότι απαιτούνταν πρόσθετες διατυπώσεις για τη θετική ή μη αρνητική βαθμολογία επί τη βάσει αντιστοίχισης κεφαλαίων της προσφοράς με τα κριτήρια αξιολόγησης ούτε η δομή του παρατεθέντος προς συμπλήρωση, πίνακα συμμόρφωσης και το γεγονός πως τυχόν διευκολύνει την σαφή ως άνω αντιστοίχιση συνεπάγεται υποχρέωση των διαγωνιζομένων να τηρήσουν πρόσθετο τύπο ή να ονομάσουν με ειδικό τρόπο τα έγγραφα προσφοράς τους, προκειμένου να μην υποβαθμολογηθούν. Τούτο, ενώ στον πίνακα συμμόρφωσης του πρώτου προσφεύγοντα πάντως, αναγράφονται με λεπτομέρεια επιμέρους αρχεία και σημεία επί αρχείων της προσφοράς του, ανά κριτήριο αξιολόγησης. Άρα, πέραν των αλυσιτελών προβαλλόμενων και μη ληπτέων υπόψη ισχυρισμών του πρώτου προσφεύγοντα περί τυχόν χρόνιας διακριτικής υπέρ του πρώτου παρεμβαίνοντα μεταχείρισης και οι οποίοι αφορούν μη ελεγχόμενες και πέραν της προκείμενης, διαδικασίες, σε κάθε περίπτωση, εν προκειμένω, με εσφαλμένη αιτιολογία η αναθέτουσα προέβη σε συγκριτική θετική βαθμολόγηση του πρώτου παρεμβαίνοντα έναντι του πρώτου προσφεύγοντα. Τούτο δε, επί τη βάσει της επί εσφαλμένης βάσης κρίση ότι μόνο ο πρώτος παρεμβαίνων ήταν ο μόνος «με σαφή αντιστοίχιση των παραγράφων της τεχνικής της προσφοράς με τα κριτήρια αξιολόγησης» και ότι ο πρώτος προσφεύγων δεν προέβη σε τέτοια σαφή αντιστοίχιση, παρότι όντως και ο πρώτος προσφεύγων προέβη σε τέτοια

αντιστοίχιση και δη, ειδική, αναλυτική και σαφή και άρα, έπρεπε και υπέρ του να εφαρμοστεί ο οικείος κανόνας θετικής βαθμολόγησης, κατά τη διακήρυξη και να μη βαθμολογηθεί με συγκριτικά ανώτερη βαθμολογία εκ τούτου του λόγου, ο πρώτος παρεμβαίνων έναντι του πρώτου προσφεύγοντα. Και ναι μεν, δεν προκύπτει εκ του πρακτικού οργάνου αξιολόγησης ο συγκεκριμένος αριθμός βαθμών που απονεμήθηκε στον πρώτο παρεμβαίνοντα έναντι του πρώτου παρεμβαίνοντα και η οικεία συγκεκριμένη βαθμολογική επίδραση αυτής της παραμέτρου, ανά κριτήριο και συνολικά, πλην όμως, κατά το ίδιο το πρακτικό, διαγνώσθηκε και ελήφθη βαθμολογικά υπόψη και δη, υπέρ της εν γένει βαθμολόγησης σε κάθε εν γένει κριτήριο. Αβασίμως προβάλλει ο δεύτερος προσφεύγων (στον πέμπτο κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος, λόγο του) ότι επειδή ο πρώτος παρεμβαίνων έλαβε περισσότερους βαθμούς στο Κ1 κριτήριο, το ως άνω στοιχείο ελήφθη υπόψη ειδικώς στο Κ1 κριτήριο, υπό την αιτίαση ότι αυτό ήταν εκείνο, όπου έλαβε συγκριτικά μεγαλύτερη βαθμολογία από τους άλλους 2 διαγωνιζόμενους, ο πρώτος παρεμβαίνων. Τούτο, διότι αφενός ουδόλως αποκλείεται να ενίσχυσε την αξιολόγηση του πρώτου παρεμβαίνοντα και στα λοιπά κριτήρια, όπου δεν έλαβε μόνος του τη μεγαλύτερη βαθμολογία, αφού δεν αποκλείεται, ελλείψει του στοιχείου αυτού, να λάμβανε εισέτι μικρότερη βαθμολογία. Αφετέρου, το γεγονός πως ανά κριτήριο, η αναθέτουσα αιτιολογεί τα σημεία κοινής ικανοποίησης από τις προσφορές, μνημονεύοντας επιπροσθέτως επιμέρους σημεία υπεροχής των προσφορών που έλαβαν μεγαλύτερη βαθμολογία από αυτή της κατώτερης βαθμολογικά προσφοράς, δεν αναιρεί πως ακόμη και όπου, ο πρώτος παρεμβαίνων κρίθηκε εξίσου ικανοποιητικός με άλλη προσφορά (όπως στο Κ4, όπου ισοβάθμησε στη 2^η θέση με τον δεύτερο προσφεύγοντα, στο Κ3, όπου ισοβάθμησε στη 2^η θέση με τον πρώτο προσφεύγοντα και στο Κ2 κριτήριο, όπου και οι 3 έλαβαν ίση βαθμολογία), ακριβώς η κρίση περί εξίσου ικανοποιητικού με τους συνδιαγωνιζόμενους, χαρακτήρα της προσφοράς του, ενδεχομένως ερείδεται στη θετική υπέρ του λήψη υπόψη του ως άνω στοιχείου. Επομένως, ελλείψει ειδικής σχετικής αιτιολογίας περί του για ποιο κριτήριο ελήφθη υπόψη το ως άνω στοιχείο, δεν μπορεί να συναχθεί με ασφάλεια συμπέρασμα, ότι η

συγκριτική υπερβαθμολόγηση του πρώτου παρεμβαίνοντα, έλαβε χώρα ειδικά, αλλά και αποκλειστικά στο Κ1 κριτήριο. Άρα, ένεκα της ανωτέρω εσφαλμένης αιτιολογίας, απορριπτικά τυγχάνει η συγκριτική βαθμολόγηση των προσφορών και δη, καθ' ο μέρος υπερβαθμολογήθηκε ο πρώτος παρεμβαίνων έναντι του πρώτου προσφεύγοντα, στο σύνολο της βαθμολογίας των προσφορών, εναπόκειται δε στην αναθέτουσα, όπως επανέλθει βαθμολογικά και λάβει υπόψη κατά σαφή τρόπο, το ως άνω στοιχείο, ως εξίσου χαρακτηριστικό των προσφορών του πρώτου παρεμβαίνοντα και του πρώτου προσφεύγοντα. Αντιθέτως, δε με τα ανωτέρω, ο δεύτερος προσφεύγων, στις οικείες αιτιάσεις του περί της ίδιας εις βάρος του υποβαθμολόγησης ένεκα της ίδιας ως άνω βάσης και έναντι του πρώτου παρεμβαίνοντος, αβάσιμα επικαλείται τις σελ. 30 επ. στο αρχείο 17 της προσφοράς του, όπου όμως, δεν προκύπτει κάποια αντιστοίχιση συγκεκριμένων σημείων και εγγράφων της προσφοράς με επιμέρους κριτήριο αξιολόγησης, αλλά απλώς παρατίθενται οι προβλέψεις του άρ. 16 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι διακήρυξης περί του τρόπου βαθμολόγησης προσφορών. Και πάντως, ελλείπει έτερων ισχυρισμών του περί τυχόν σημείου, όπου εξειδίκευσε τυχόν σαφή αντιστοίχιση σημείων της προσφοράς με τα κριτήρια αξιολόγησης, ώστε να προκύψει σχετικό σφάλμα της βαθμολογίας και εις βάρος του και δη, της συγκριτικής βαθμολόγησης του δεύτερου προσφεύγοντα με τον πρώτο παρεμβαίνοντα, ο συναφής έβδομος κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος (και της μεταξύ τους βαθμολογίας) λόγος της δεύτερης προσφυγής, είναι απορριπτέος. Απορριπτέος τυγχάνει και ο όγδοος κατά της συγκριτικής του βαθμολόγησης με τον πρώτο παρεμβαίνοντα, λόγος του δεύτερου προσφεύγοντα, σχετικά με τη μη λήψη υπόψη υπέρ του, πρόσθετων παροχών, σε σχέση με τα ελάχιστα ζητούμενα από τη διακήρυξη και δη «1. Τη διάθεση Λουμινόμετρου, 2. Τον Καθαρισμό -απολύμανση wc με ατμοκαθαριστή, 3. Τον Καθαρισμό με φυσητήρες (εξωτερικούς χώρους), 4. Την Απολύμανση χώρου μετά από επιβεβαιωμένο κρούσμα SARS-CoV-2 (COVID-19), 5. την Απομάκρυνση ογκωδών απορριμμάτων, 6. την Άντληση υδάτων υψηλής στάθμης, 7. Τον Καθαρισμό χώρων στάθμευσης, 8. Τον Καθαρισμό εσχαρωμένων φρεατιών, 9. Τον Καθαρισμός υποδημάτων.». Τούτο, διότι το

γεγονός πως απλώς το πρακτικό οργάνου αξιολόγησης δεν αναφέρει τις πρόσθετες αυτές παροχές και οιοδηποτε επιμέρους στοιχείο προσφοράς, δεν σημαίνει ότι αναγκαία δεν ελήφθησαν υπόψη βαθμολογικά ούτε άλλωστε, προβάλλεται η τυχόν λήψη υπόψη των ιδίων ή σχεδόν παρόμοιων στοιχείων υπέρ κάποιου άλλου προσφέροντα, εις βλάβη της ίσης μεταχείρισης ούτε δεσμευόταν η αναθέτουσα σε συγκεκριμένη απονομή βαθμών ανά τυχόν πρόσθετη παροχή ή αναγκαία υπερβαθμολόγηση κάθε είδους πρόσθετης παροχής, αλλά είχε, στο πλαίσιο της βαθμολογικής διακριτικής της ευχέρειας, τη δυνατότητα να αξιολογήσει και να κρίνει ως υπερβαθμολογητές επιμέρους από περισσότερες ή και καμία, από τις πρόσθετες παροχές, αναλόγως του ποιοτικού κριτηρίου του οργάνου αξιολόγησης, σε σχέση με την καθ' έκαστη και ανά περίπτωση παροχής, σημασία και αξία για την εκτέλεση της σύμβασης και την εξ αυτής υπερκάλυψη των ελάχιστων απαιτήσεων της διακήρυξης. Όσον αφορά τον πέμπτο και έκτο λόγο της δεύτερης προσφυγής, κατά του πρώτου παρεμβαίνοντα, ο τελευταίος έλαβε 108 βαθμούς στο Κ1 κριτήριο έναντι 102 του πρώτου και του δεύτερου προσφεύγοντα, με την εξής, κατά το επικυρωθέν δια της προσβαλλομένης, πρακτικό οργάνου αξιολόγησης, αιτιολογία και δη, διότι ενώ κατά τα λοιπά σημεία της αιτιολογίας επί του Κ1 κριτηρίου και οι 3 προσφορές κρίνονται ως ομοίως επαρκείς, ειδικά ο πρώτος παρεμβαίνων «...προσφέρει και αναλύει την επιπλέον χρησιμοποίηση ενός λογισμικού, με την ονομασία ... για την υλοποίηση του έργου. Το συγκεκριμένο λογισμικό ελέγχου, καταγραφής, εποπτείας και διευθέτησης ζητημάτων ποιότητας και λειτουργίας κατά την παροχή υπηρεσιών περιγράφεται και αποτελεί το ιδιαίτερο αυτό εργαλείο που θα εξασφαλίσει τη συνεχή διατήρηση του επιπέδου καθαριότητας στο μέγιστο επίπεδο. Η συγκεκριμένη εφαρμογή παρέχει τη δυνατότητα αναφορών σε άμεσο χρόνο προς τον Νοσοκομείο σχετικά με τον έλεγχο του έργου ως προς την ορθή εκτέλεση παροχής υπηρεσιών. Ενδεικτικά στοιχεία πληροφόρησης που μπορούν να παραχθούν είναι ο χρόνος εισόδου / εξόδου από το χώρο εργασίας των καθαριστών, η ζωντανή μετάδοση – παρακολούθηση της ομάδας εργασίας, η άμεση πιστοποίηση εργασιών/ελέγχων σύμφωνα με τις ανάγκες του έργου, η δυνατότητα

απογραφής στοιχείων και παρακολούθηση τεχνικής συντήρησης και η αμφίδρομη επικοινωνία ελέγχου και εγκριτικής διαδικασίας. Η ανωτέρω εφαρμογή – λογισμικό θα βοηθήσει έτι περαιτέρω στην ορθή εκτέλεση των υπηρεσιών, με βάση τις ιδιαίτερες ανάγκες που έχει το Νοσοκομείο μας, τη μεγάλη έκταση αυτού, τα διάσπαρτα επιμέρους κτίρια, καθώς παρέχει τη δυνατότητα στην άμεση επίλυση εκτάκτων αναγκών του Νοσοκομείου μας αλλά και στην ενορχήστρωση του συνεργείου καθαριότητας για να πραγματοποιήσει υπηρεσίες καθαριότητας υψηλού επιπέδου, όπως απαιτείται από το Νοσοκομείο μας, ιδίως σε συνθήκες πανδημίας.». Όπως ήδη, εκτέθηκε, το αντικείμενο του Α1-Κ1 κριτηρίου, με επιμέρους στάθμιση βαρύτητας 40% ήταν το εξής «Η μεθοδολογία υλοποίησης προσδιορίζεται από την ορθότητα της αντίληψης του προσφέροντα για το αντικείμενο και τις απαιτήσεις της σύμβασης. Απαιτείται αναλυτική περιγραφή του τρόπου με τον οποίο ο προσφέρων σκοπεύει να τα προσεγγίσει. Ο προσφέρων θα πρέπει να περιγράψει με σαφήνεια τις επιλογές του και να παραθέσει τεκμηριωμένα τις μεθόδους που θα ακολουθήσει για την επιτυχή υλοποίηση της σύμβασης. Ιδιαίτερη έμφαση θα πρέπει να δοθεί: •Στην κατανόηση των απαιτήσεων του αντικειμένου της σύμβασης. •Στην επιτυχή επισήμανση προβλημάτων κατά την υλοποίηση του αντικειμένου της σύμβασης και στη διαμόρφωση κατάλληλων προτάσεων για την επίλυση τους. •Στην επαρκή ανάλυση και εξειδίκευση της καταλληλότητας και αποτελεσματικότητας της μεθοδολογίας υλοποίησης και των απαραίτητων εργαλείων υποστήριξης της εφαρμογής της. •Στον αποτελεσματικό προσδιορισμό – τεκμηρίωση των παραγόντων επιτυχίας και εναλλακτικούς τρόπους διασφάλισης. •Στην ορθολογική ανάλυση του αντικειμένου σε ενότητες εργασιών •Κάλυψη έκτακτων περιστατικών •Κάθε άλλο στοιχείο, που ο προσφέρων κρίνει σκόπιμο ότι πρέπει να παρουσιάσει ή να προτείνει κατά την κρίση του για την υλοποίηση του αντικειμένου της σύμβασης», ενώ το Β2-Κ4 κριτήριο αξιολόγησης, προσδιορίστηκε, βλ. σελ. 102 διακήρυξης, με το εξής περιεχόμενο «Β.2 Διαδικασίες Διοίκησης Ο προσφέρων πρέπει να παραθέσει στοιχεία σχετικά : •Με το μοντέλο οργάνωσης της παροχής του συμβατικού αντικειμένου, •Το οργανόγραμμα με έμφαση στην

επάρκεια και σαφήνεια στην κατανομή αρμοδιοτήτων της ομάδας εκτέλεσης.

- Τον αποτελεσματικό τρόπο επικοινωνίας με την Αναθέτουσα Αρχή κατά την εκτέλεση της σύμβασης.
- Κάθε άλλο στοιχείο, που ο προσφέρων κρίνει σκόπιμο ότι πρέπει να παρουσιάσει ή να προτείνει κατά την κρίση του.».

Επομένως, το Α1 κριτήριο αφορούσε επί της ουσίας τις μεθόδους, τεχνικές και εργαλεία εκτέλεσης της σύμβασης και το Β2, το επιμέρους ειδικότερο ζήτημα οργάνωσης και διοίκησης ομάδας έργου και επικοινωνίας με την αναθέτουσα. Το ως άνω σύστημα που αποτέλεσε έρεισμα βαθμολόγησης στο Κ1 κριτήριο, αφορά και τα 2 ως άνω ζητήματα, ήτοι και της μεθόδου εκτέλεσης και της οργάνωσης και διαχείρισης ομάδας έργου και επικοινωνίας με την αναθέτουσα και ενώ άλλωστε, αμφότερα τα κριτήρια Α1 και Β2 εκ των πραγμάτων έχουν κοινά σημεία επαφής, αφού η μεθοδολογία εκτέλεσης αναγκαία συνέχεται με τη διοίκηση ομάδας έργου. Το παραπάνω σύστημα επί της ουσίας και από την προσφορά του πρώτου παρεμβαίνοντα, ως και την ως άνω βαθμολογική αιτιολογία της αναθέτουσας, παρατέθηκε στο κεφάλαιο προσφοράς του πρώτου παρεμβαίνοντος περί του Α1 κριτηρίου και σκοπεί στην άμεση επέμβαση και έλεγχο στις εργασίες και αποτέλεσμα σε λειτουργίες διαχείρισης εγκαταστάσεων με δυνατότητα άμεσης ενημέρωσης του πελάτη, υλοποιείται δε, με συνεχή πληροφόρηση για τον χρόνο εισόδου/εξόδου ανά έργο και χώρο εργασίας και παρακολούθηση εργασίας εργαζομένων, με έλεγχο εκτέλεσης επιμέρους εργασιών, απογραφή στοιχείων και παρακολούθηση περιοδικών εργασιών και τεχνικής συντήρησης, επιτρέποντας την αμφίδρομη επικοινωνία, περαιτέρω δε, με κατανομή χρηστών σε επόπτες, καθαριστές, τεχνικούς, εφαρμογή επιμέρους χώρων της εγκατάστασης με καθορισμό επιμέρους αναγκών και παραμετροποίηση προκαθορισμένων αναφορών, ως και με εντοπισμό των εργαζομένων σε πραγματικό χρόνο, προς διευκόλυνση κινητοποίησης και για την αντιμετώπιση εκτάκτων κινδύνων. Επομένως, το παραπάνω σύστημα αφενός επιτρέπει την καλύτερη διαχείριση ομάδας έργου και μεταξύ και άλλων και την ενημέρωση της αναθέτουσας με άμεση πρόσβαση στις αναφορές και συνιστά όντως ένα μέσο διευκόλυνσης διοίκησης, αφετέρου, πάντως, δεν αφορά ένα σύστημα κατανομής ρόλων, αλλά ένα τεχνικό εργαλείο άμεσης

ενημέρωσης και επικοινωνίας των εργαζομένων και των εποπτών, ως και παρακολούθησης εκτέλεσης εργασιών, εκκρεμοτήτων, αναγκών και δραστηριότητας εργαζομένων. Άρα, σε κάθε περίπτωση, δεν συνιστά ένα στοιχείο και εργαλείο ξένο με το Κ1-Α1 κριτήριο, αλλά είναι όλως συναφές, το δε γεγονός πως περιέχει στοιχεία που εκ της φύσεως τους, δύναντο να το κατατάξουν και/ή στο πεδίο αξιολόγησης του Κ4-Β2 κριτηρίου, δεν αναιρεί την ορθή κατάταξή του και κατά την οικεία αξιολογική ευχέρεια της αναθέτουσας, στο πεδίο του Α1-Κ1 κριτηρίου και την εκεί βαθμολογική του λήψη υπόψη. Άρα, κατ' απόρριψη του έκτου κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος, λόγω της δεύτερης προσφυγής, η ως άνω λήψη υπόψη του ανωτέρω στοιχείου στο Κ1 κριτήριο, αντί του Κ4, δεν προκύπτει ως μη νόμιμη. Όσον αφορά τον πέμπτο κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος λόγο της δεύτερης προσφυγής, και σε συνέχεια όσων προαναφέρθηκαν, προκύπτει ότι στο Κ1 κριτήριο, αφενός η αναθέτουσα παραθέτει σαφή αιτιολογία, ως προς το ότι έλαβε υπόψη βαθμολογικά υπέρ του πρώτου παρεμβαίνοντος το στοιχείο του ως άνω ηλεκτρονικού συστήματος, αφετέρου, δεν προκύπτει κατά σαφή τρόπο και σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του δεύτερου προσφεύγοντος, ότι το ζήτημα της σαφούς αντιστοίχισης σημείων τεχνικής προσφοράς και κριτηρίων αξιολόγησης, ελήφθη βαθμολογικά υπόψη ειδικώς στο Κ1 κριτήριο, με τυχόν συνέπεια να προκύπτει ασάφεια αιτιολογίας, περί του πόσοι βαθμοί αντιστοιχούν σε έκαστο εκ των δύο ανωτέρω παραμέτρων υπερβαθμολόγησης του πρώτου παρεμβαίνοντα στο Κ1 κριτήριο. Πλην όμως, εν προκειμένω δεν είναι εξαρχής σαφές αν το στοιχείο της αντιστοίχισης τεχνικής προσφοράς με κριτήρια αξιολόγησης, ελήφθη υπόψη σε ποιο ή ποια επιμέρους κριτήρια αξιολόγησης, χωρίς όμως, να προβάλλει συναφώς ο δεύτερος προσφεύγων, ασάφεια της όλης βαθμολόγησης επί του συνόλου των κριτηρίων, που συνιστά άλλο ζήτημα από την ασάφεια περί των συγκεκριμένων βαθμών βαθμολογικής επίδρασης στο Κ1 κριτήριο. Περαιτέρω, ακόμη και αν συντρέχουν παραπάνω της μία, παράμετροι υπερβαθμολόγησης μιας προσφοράς σε συγκεκριμένο κριτήριο, ουδόλως οφείλει, η, πάντως αιτιολογήσασα τη βαθμολογία της στο συγκεκριμένο κριτήριο, αναθέτουσα, να παραθέσει ανά επιμέρους σημείο

υπεροχής συγκεκριμένο αριθμό βαθμών στο ίδιο κριτήριο. Σε κάθε όμως περίπτωση, οι οικείες αιτιάσεις του δεύτερου προσφεύγοντα, προβάλλονται άνευ εννόμου συμφέροντος, αφού δεν προκύπτει σε τι συνίσταται βλάβη του εκ των ανωτέρω αιτιάσεων του πέμπτου κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος λόγου του, αφού αφενός, ο ίδιος, βλ. και επί εβδόμου κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος λόγου του, πάντως δεν υποβαθμολογήκε παράνομα έναντι του πρώτου παρεμβαίνοντα, όσον αφορά το ζήτημα της σαφούς αντιστοίχισης σημείων προσφοράς και κριτηρίων αξιολόγησης, αφετέρου, νομίμως, βλ. ανωτέρω κατ' απόρριψη του έκτου λόγου του κατά του πρώτου παρεμβαίνοντα, το ως άνω στοιχείο του ηλεκτρονικού συστήματος ελήφθη υπόψη στο πλαίσιο του Κ1 κριτηρίου και ενώ πάντως, ο δεύτερος προσφεύγων δεν προβάλλει πέραν τούτου και κάποια επιμέρους πλημμέλεια σε αυτή καθαυτή τη λήψη υπόψη του συστήματος αυτού ως στοιχείου που (τυχόν εσφαλμένα κρίθηκε ότι) δικαιολογεί υπεροχή και ευνοϊκή βαθμολόγηση του πρώτου παρεμβαίνοντα, ασχέτως του κριτηρίου επί του οποίου τέτοια βαθμολόγηση θα λάμβανε χώρα (που, κατά τα ανωτέρω, μη παρανόμως, έλαβε χώρα στο Κ1 κριτήριο). Άρα, ο πέμπτος κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος λόγος της δεύτερης προσφυγής, είναι απορριπτέος. Συνεπώς, το σύνολο των κατά αυτής καθαυτής της βαθμολόγησης του πρώτου παρεμβαίνοντος, ισχυρισμών της δεύτερης προσφυγής, είναι απορριπτέοι. Απορριπτέοι τυγχάνουν οι ισχυρισμοί του πρώτου προσφεύγοντα περί της βαθμολόγησης του πρώτου παρεμβαίνοντα στο Κ1 κριτήριο, αφού η αναθέτουσα έχει, όσον αφορά τους άνω του 100 και της καταρχήν αποδοχής προσφοράς, βαθμούς, την περαιτέρω διακριτική ευχέρεια, να σταθμίσει κατά την τεχνική της κρίση τα επιμέρους στοιχεία κάθε προσφοράς και να εντοπίσει προσφερόμενα προσόντα και στοιχεία, που κατά την κρίση της αυτή προσφέρουν στην εκτέλεση της σύμβασης αξιόλογο αποτέλεσμα, ως μέσο υπερκάλυψης των απαιτήσεων, ως και να απονείμει βαθμούς βάσει τέτοιων στοιχείων που κατά την κρίση της αρμόζουν στην οικεία πρόσθετη των ελαχίστων απαιτούμενων. Άρα, δεδομένου άλλωστε, ότι δεν προκύπτει ούτε δυσανάλογα μεγάλη απονομή πρόσθετων βαθμών στον πρώτο παρεμβαίνοντα, που βαθμολογήθηκε με 108 έναντι 102 των

συνδιαγωνιζομένων, ήτοι με 6 βαθμούς παραπάνω επί του Κ1 κριτηρίου σε σύνολο 20 που αφορούν δυνητικά απονεμόμενους για υπερκάλυψη απαιτήσεων, βαθμούς, αλλά ούτε τυχόν άνιση μεταχείριση συνδιαγωνιζομένων, λόγω τυχόν προσφοράς αντίστοιχου στοιχείου που όμως δεν εκτιμήθηκε αναλόγως, αλυσιτελώς, ως και απαραδέκτως, ο πρώτος προσφεύγων προβάλλει αιτιάσεις περί της κατά τη γνώμη του περιορισμένης αξίας του ως άνω λογισμικού στην εκτέλεση της σύμβασης και ενώ πάντως, κατά τα ανωτέρω, αυτό είναι αν μη τι άλλο συναφές με το Κ1 κριτήριο, αλλά και με την εκτέλεσή της, την παρέμβαση κατά την εκτέλεση, την αποτελεσματική εποπτεία και την ικανοποιητική παρακολούθηση προόδου εργασιών. Περαιτέρω αλυσιτελώς ο πρώτος προσφεύγων προβάλλει, παραβάσεις νομοθεσίας περί προσωπικών δεδομένων και έλλειψη συγκατάθεσης των εργαζομένων στη χρήση του λογισμικού, αφού πέραν του ότι οι αιτιάσεις του περί μη συγκατάθεσης είναι υποθετικές και αναπόδεικτες, σε κάθε περίπτωση, η τυχόν εκ της χρήσης τέτοιου συστήματος παράβαση σχετικής νομοθεσίας τίθεται πέραν της αρμοδιότητας της ΕΑΔΗΣΥ και αφορά άλλες αρχές, δημόσια όργανα και διαδικασίες, χωρίς όμως, η ΕΑΔΗΣΥ να δίνεται να κρίνει παρεμπιπτόντως τη νομιμότητα χρήσης τέτοιων συστημάτων παρακολούθησης εργασίας, επί τω τέλει ακύρωσης της βαθμολογικής κρίσης της αναθέτουσας, που έλαβε υπόψη ως θετικό για την εκτέλεση της σύμβασης στοιχείο, τέτοιο σύστημα. Ακόμη, ουδόλως προκύπτει μη χρησιμότητα τέτοιου συστήματος, εκ της προβλέψεως από την αναθέτουσα λειτουργίας οργάνων παρακολούθησης της εκτέλεσης, καθώς το ως άνω σύστημα προορίζεται, για να διευκολύνει αφενός την καθημερινή εκτέλεση των εργασιών και την παρακολούθηση πρωτίστως εκ του ιδίου του εργοδότη, προς τον σκοπό της καλύτερης κάλυψης των υποχρεώσεων του ως αναδόχου, αφετέρου και συμπληρωματικά την πρακτική αρωγή της αναθέτουσας στην επικοινωνία της με τον ανάδοχο και την παρακολούθηση της σύμβασης και όχι την υποκατάσταση των επιτροπών παραλαβής στο έργο τους. Επιπλέον, από κανένα όρο δεν προκύπτει υποχρέωση, προκειμένου να ληφθεί υπόψη τέτοιο τεχνικό μέσο και λογισμικό, ως στοιχείο υπερβαθμολόγησης, να πρέπει να αποδειχθούν δια οιουδήποτε

τρόπου οι επιδόσεις και η λειτουργία του, πέραν της όντως εν προκειμένω, αναλυτικής περιγραφής της λειτουργίας του, της μεθοδολογίας χρήσης του και της χρησιμότητας και ένταξης του στις διαδικασίες εκτέλεσης της σύμβασης, εντός της προσφοράς του πρώτου παρεμβαίνοντα. Επομένως, το σύνολο των κατά της βαθμολογίας του πρώτου παρεμβαίνοντα στο Κ1 κριτήριο, ισχυρισμών της πρώτης προσφυγής (με εξαίρεση, βλ. ανωτέρω, καθ' ο μέρος η βαθμολογία συνέχεται με το παραπάνω ζήτημα της σαφούς αντιστοίχισης κεφαλαίων της προσφοράς με τα κριτήρια αξιολόγησης), είναι απορριπτέοι.

7. Επειδή, όσον αφορά τους περί της βαθμολόγησης και πλήρωσης των προϋποθέσεων ελάχιστης βαθμολογίας αποδοχής τότε του πρώτου παρεμβαίνοντα, όσο και του δεύτερου προσφεύγοντα, στο Κ3 κριτήριο, ισχυρισμούς της πρώτης προσφυγής, προκύπτει ότι το Κ3-Β1 κριτήριο, σελ. 102 της διακήρυξης, ορίζεται με το εξής περιεχόμενο «Β.1 Οργάνωση, προσόντα και εμπειρία προσωπικού Ο προσφέρων υποβάλλει στοιχεία που παραπέμπουν : •Στην ποιοτική και ποσοτική σύνθεση της ομάδας στην οποία θα ανατεθεί να εκτελέσει το συμβατικό αντικείμενο. •Το πλήθος των εργαζομένων που θα απασχοληθούν για την ορθή εκτέλεση του έργου •Κάθε άλλο στοιχείο, που ο προσφέρων κρίνει σκόπιμο ότι πρέπει να παρουσιάσει ή να προτείνει κατά την κρίση του με σκοπό την εξασφάλιση της ποιότητας των ζητούμενων υπηρεσιών στις εγκαταστάσεις της Αναθέτουσας Αρχής.». Οι δε προσφορές, κατά το δια της προσβαλλομένης επικυρωθέν πρακτικό οργάνου αξιολόγησης, βαθμολογήθηκαν με την εξής αιτιολογία «Παρουσιάζεται και από τις τρεις συμμετέχουσες εταιρείες συνοπτικό οργανόγραμμα έργου διοικητικής ομάδας, και ομάδα εργασίας. Παρατίθενται συνοπτικά βιογραφικά σημειώματα των εργαζομένων στελεχών των προσφερόντων, καθώς και βεβαιώσεις εκπαίδευσης των καθαριστών που διαθέτουν. Και οι τρεις συμμετέχουσες εταιρείες απασχολούν σχεδόν τον ίδιο αριθμό εργαζομένων, όπως προκύπτει από τους υποβληθέντες πίνακες προσωπικού ΣΕΠΕ (προσεγγίζουν τα 600 άτομα). Ωστόσο, η εταιρεία «...», όπως αποδεικνύεται από τα υποβληθέντα πτυχία στελεχών αλλά και τις βεβαιώσεις εκπαίδευσης, διαθέτει πιο ποιοτικό και καταρτισμένο προσωπικό για τη στελέχωση και λειτουργία του έργου σε σχέση

με τις άλλες δύο συμμετέχουσες εταιρείες. Επομένως οι προσφέρουσες βαθμολογούνται για το συγκεκριμένο κριτήριο αξιολόγησης ως εξής: «...» -> 108, «....» -> 105, «.....» -> 105». Κατάρχας, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του πρώτου προσφεύγοντα, ο πίνακας προσωπικού της ΕΡΓΑΝΗ του πρώτου παρεμβαίνοντος αναφέρει στη στήλη περί αναγγελίας πρόσληψης, τον χρόνο πρόσληψης των εργαζομένων από τον ίδιο και άρα, η πρόσληψη τους εντός πρόσφατης τριετίας δεν συνεπάγεται και ότι δεν έχουν εν γένει τριετή εμπειρία εργασίας σε οιονδήποτε εργοδότη, κατά την απαίτηση της σελ. 73 της διακήρυξης («Ο ανάδοχος υποχρεούται να διαθέσει προσωπικό που δεν θα εναλλάσσεται συχνά, εκπαιδευμένο σε γενικούς και ειδικούς κανόνες υγιεινής για χώρους παροχής υπηρεσιών υγείας, με αποδεδειγμένη εκπαίδευση. Τουλάχιστον το 50% του προσωπικού (στο σύνολο αλλά και ανά βάρδια) θα πρέπει να έχει εμπειρία μεγαλύτερη των 3 ετών. Ειδικά για τους χώρους των Χειρουργείων και των κλειστών τμημάτων το σύνολο του προσωπικού θα πρέπει να διαθέτει εμπειρία άνω των 3 ετών»), ενώ άλλωστε, η συτοτελής στήλη περί προϋπηρεσίας στον πίνακα, αναφέρεται στον προσμετρώμενο για τη συμπλήρωση των τριετιών μισθολογικής αύξησης, χρόνο και όχι στον αληθώς διανυθέντα χρόνο προηγούμενης εμπειρίας. Περαιτέρω, ο πρώτος προσφεύγων προβάλλει πως ο πρώτος παρεμβαίνων υποβάλλει βεβαιώσεις εκπαίδευσης προσωπικού που αφορούν μέρος μόνο του προσφερόμενου προσωπικού ομάδας έργου, πλην όμως δεν προσδιορίζει ποια τυχόν πρόσωπα δεν καλύπτονται εκ της ομάδας έργου με τέτοια εκπαίδευση και πόσα είναι αυτά ούτε είναι δυνατή η αυτεπάγγελτη εκ της ΕΑΔΗΣΥ, ελλείψει συγκεκριμένου ισχυρισμού, εξέταση των 131 σελίδων βεβαιώσεων εκπαίδευσης της προσφοράς του πρώτου παρεμβαίνοντα και η αντιστοίχιση με τα 70 μέλη προσφερόμενου προσωπικού του, προς συμπλήρωση άλλωστε των ισχυρισμών του φέροντος το οικείο δικονομικό βάρος, πρώτου προσφεύγοντος. Πλην όμως, βάσιμα προβάλλει ο πρώτος προσφεύγων ότι οι βεβαιώσεις αυτές δεν έτυχαν παραπομπής στον επί ποινή αποκλεισμού κατ' ειδικό όρο του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ III, υποβληθέντα πίνακα συμμόρφωσης και στο οικείο περί του συγκεκριμένου κριτηρίου αξιολόγησης, σημείο (όπου αναφέρονται τα εξής

στοιχεία τεκμηρίωσης «Αρχείο 13. Τεχνική Μελέτη, II ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΗΣ, παρ.16 Β1, σελ. 33, Β.1. ΟΡΓΑΝΩΣΗ, ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΚΑΙ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ», σημειωτέον δε, ότι το αρχείο 16, ήτοι οι βεβαιώσεις εκπαίδευσης δεν μνημονεύονται σε κανένα κριτήριο αξιολόγησης στον πίνακα συμμόρφωσης του πρώτου παρεμβαίνοντα), βλ. και ανωτέρω και άρα, δεδομένου ότι ούτως δεν έτυχαν επίκλησης περί του κριτηρίου αξιολόγησης εκ του πρώτου παρεμβαίνοντα, δεν δύναντο να ληφθούν υπόψη υπέρ του, όπως και όντως ελήφθησαν προς υπερβαθμολόγηση της προσφοράς του με βαθμό άνω του 100, σύμφωνα με την ανωτέρω βαθμολογική αιτιολόγηση, που ρητά αναφέρθηκε στο ως άνω στοιχείο των βεβαιώσεων εκπαίδευσης και ως προς την προσφορά του πρώτου παρεμβαίνοντα και προς τον σκοπό στοιχειοθέτησης της ίσης με τον πρώτο προσφεύγοντα (ο δεύτερος παρεμβαίνων βαθμολογήθηκε με 3 βαθμούς επιπλέον, λόγω πρόσθετου των ανωτέρω, στοιχείου υπεροχής). Επομένως και προς τούτο είναι ακυρωτέα η συγκριτική βαθμολόγηση των προσφορών κατ' αποδοχή των ισχυρισμών του πρώτου προσφεύγοντα και όσον αφορά την υπερβαθμολόγηση του πρώτου παρεμβαίνοντα, βάσει λήψης υπόψη μη ληπτέου υπόψη στοιχείου, στο Κ3 κριτήριο. Όσον αφορά τον δεύτερο προσφεύγοντα, αυτός έλαβε 3 βαθμούς άνω του πρώτου προσφεύγοντος (και του πρώτου παρεμβαίνοντος) στο Κ3 κριτήριο, με την αιτιολογία ότι «όπως αποδεικνύεται από τα υποβληθέντα πτυχία στελεχών αλλά και τις βεβαιώσεις εκπαίδευσης, διαθέτει πιο ποιοτικό και καταρτισμένο προσωπικό για τη στελέχωση και λειτουργία του έργου σε σχέση με τις άλλες δύο συμμετέχουσες εταιρείες». Όπως βάσιμα προβάλλει ο πρώτος προσφεύγων, ο δεύτερος προσφεύγων δεν υποβάλλει και πάντως δεν εντοπίζονται στην προσφορά του, στοιχεία περί της σύνθεσης του προσωπικού που θα απασχοληθεί στην εκτέλεση του καθαρισμού, παρά μόνο των επιτελικών στελεχών, στελεχών διοίκησης και εποπτιών ομάδας έργου. Συνεπώς, υποβάλλονται μεν ενδεικτικές βεβαιώσεις εκπαίδευσης προσωπικού καθαριότητας που απασχολεί ή απασχολούσε, αλλά δεν δύναται τούτο να αντιστοιχηθεί με τα πρόσωπα που θα απασχολήσει για την εκτέλεση της νυν σύμβασης, ενώ δεν προκύπτουν

ποιοτικά και ποσοτικά στοιχεία προσωπικού που θα εκτελέσει τον καθαρισμό, πέραν των ως άνω επιτελικών στελεχών και εποπτών. Τα τελευταία είναι μεν ληπτέα υπόψη για τη βαθμολόγηση της προσφοράς, όπως και τα προσόντα τους, πλην όμως σαφώς, η ομάδα έργου περιλαμβάνει και το προσωπικό καθαριότητας που θα εκτελέσει αυτή καθαυτή τη σύμβαση και τις εργασίες της και το οποίο τυγχάνει γενικευτικής και αόριστης αναφοράς στην παρουσίαση ομάδας έργου, παρότι είναι ληπτέα υπόψη τα προσόντα του στο πλαίσιο του ως άνω Β1 κριτηρίου, αλλά και παρότι λήφθηκαν υπόψη στοιχεία εκπαίδευσης που αφορούν εργαζόμενους καθαριότητας, χωρίς όμως να προκύπτει ότι αυτοί όντως θα στελεχώσουν την ομάδα έργου του δεύτερου προσφεύγοντα για την εκτέλεση της νυν σύμβασης και στο πλαίσιο της νυν προσφοράς. Ούτε μπορεί να συναχθεί εκ της υποβολής βεβαιώσεων εκπαίδευσης για ομάδες εργαζομένων, ότι άνευ ετέρου προκύπτει πως όλοι οι ανωτέρω θα απασχοληθούν στη νυν σύμβαση, χωρίς κανένα περί τούτου στοιχείο και δήλωση στην προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντα. Ομοίως αβάσιμα και εσφαλμένα έλαβε υπόψη η αναθέτουσα τον αριθμό προσώπων που γενικά απασχολεί ο δεύτερος προσφεύγων, στο πλαίσιο του Β1 κριτηρίου, παρότι δεν προκύπτει πόσοι και ποιοι εξ αυτών θα απασχοληθούν στο νυν έργο και παρότι ο γενικός αριθμός εργαζομένων δεν συνεχεται με το κριτήριο Β1, που αφορά τα πρόσωπα και την ομάδα έργου που θα εκτελέσει τη νυν σύμβαση και θα εμπλακεί στην παροχή των υπηρεσιών στη νυν αναθέτουσα, βλ. και σελ. 102 ανωτέρω. Άρα, κατ' αποδοχή των ισχυρισμών του πρώτου προσφεύγοντα, όντως εν προκειμένω ελλείπουν από την προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντα, όχι απλώς επιθυμητά, αλλά ρητά απαιτούμενα ως κατ' ελάχιστον περιεχόμενο της προσφοράς, κατά τη σελ. 102 της διακήρυξης, στοιχεία περί του Β1 κριτηρίου, αφού δεν προκύπτει η ποιοτική και ποσοτική σύνθεση και εμπειρία και προσόντα προσωπικού της ομάδας που θα εκτελέσει το έργο, αλλά μόνο εν μέρει και όσον αφορά τα επιτελικά και εποπτικά στελέχη. Ελλείπει δε τούτων, εκτός παράβασης των απαιτούμενων περί υποβολής με την προσφορά για το Β1 κριτήριο, προκύπτει και εν τοις πράγμασι αοριστία και ανεπίδεκτο πλήρους αξιολόγησης στο πλήρες πλαίσιο αξιολογητέου

περιεχομένου της προσφοράς στο Β1 κριτήριο, αφού ελλείπουν ουσιώδη στοιχεία περί κρίσιμου μέρους της ομάδας έργου και δη, αυτού καθαυτού του προσωπικού καθαριότητας και τούτο, παρότι τα ποιοτικά και ποσοτικά στοιχεία ζητήθηκαν για όλο το προσωπικό που θα στελεχώσει την ομάδα εκτέλεσης του έργου και άρα και για τους καθαριστές και όχι μόνο για τους επόπτες και τα επιτελικά στελέχη. Επιπλέον άλλωστε, μη νομίμως ελήφθησαν υπόψη υπέρ της βαθμολογίας του δεύτερου προσφεύγοντα, τόσο ο γενικός αριθμός προσώπων που απασχολεί, χωρίς να προκύπτει ποιοι θα απασχοληθούν για τη νυν σύμβαση, όπως και βεβαιώσεις εκπαίδευσης προσωπικού που είναι άγνωστο αν θα απασχοληθεί σε αυτή. Συνεπώς, η προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντα είναι και προς τούτο αποκλειστέα και αυτό λόγω μη πλήρωσης των απαιτούμενων προς παρουσίαση για τη βαθμολόγηση στο Β1 κριτήριο αξιολόγησης και ενώ, ουδόλως δύναται το πρώτον δια διευκρινίσεων, να συγκροτήσει και να προτείνει ομάδα έργου με συγκεκριμένο προσωπικό καθαρισμού. Επιπλέον και αυτοτελώς τούτου, ήτοι του άνευ ετέρου απορριπτέου χαρακτήρα της προσφοράς του και άρα και η τουλάχιστον με 100 βαθμολογία του στο Β1 κριτήριο, είναι ακόμη ακυρωτέα και αυτή καθαυτή η βαθμολόγηση του και καθ' ο μέρος υπερβαίνει τους 100 βαθμούς στο ίδιο Β1 κριτήριο, αφού κατά τα παραπάνω, ελήφθησαν υπόψη υπέρ του και δη, ως ρητή αιτιολόγηση της υπεροχής και ποιότητας της προσφοράς του και της θετικής του, αλλά και καλύτερης έναντι των συνδιαγωνιζομένων του βαθμολογίας, στοιχεία μη ληπτέα υπόψη στοιχεία.

8. Επειδή, επομένως, πρέπει να γίνει δεκτή η πρώτη Προδικαστική Προσφυγή, να γίνει δε εν μέρει δεκτή, η δεύτερη Προδικαστική Προσφυγή και δη, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά της αποδοχής του πρώτου παρεμβαίνοντα, να απορριφθεί δε κατά τα λοιπά. Να απορριφθούν οι Παρεμβάσεις του πρώτου παρεμβαίνοντα και του δεύτερου προσφεύγοντα κατά της πρώτης Προσφυγής. Να γίνει δεκτή η Παρέμβαση του πρώτου προσφεύγοντα κατά της δεύτερης προσφυγής και να γίνει εν μέρει δεκτή, καθ' ο μέρος απορρίπτεται η δεύτερη προσφυγή, η Παρέμβαση του πρώτου παρεμβαίνοντα κατά της δεύτερης προσφυγής. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη, καθ' ο μέρος έκρινε δεκτές τις

προσφορές του πρώτου παρεμβαίνοντα και του δεύτερου προσφεύγοντα, ως και αυτοτελώς και επιπλέον τούτου και καθ' ο μέρος έλαβε χώρα η βαθμολόγηση των προσφορών, καθ' υπερβαθμολόγηση του πρώτου παρεμβαίνοντα (όσον αφορά το Κ3 κριτήριο, αλλά και το στοιχείο της σαφούς αντιστοίχισης κεφαλαίων προσφοράς και κριτηρίων αξιολόγησης), ως και του δεύτερου προσφεύγοντα (όσον αφορά το Κ3 κριτήριο), έναντι του πρώτου προσφεύγοντα.

9. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει επιστραφούν τα παράβολα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται την πρώτη Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται εν μέρει τη δεύτερη Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει την Παρέμβαση του πρώτου παρεμβαίνοντα κατά της πρώτης προσφυγής και δέχεται εν μέρει την Παρέμβαση του πρώτου παρεμβαίνοντα κατά της δεύτερης προσφυγής.

Απορρίπτει την Παρέμβαση του δεύτερου προσφεύγοντα κατά της πρώτης προσφυγής.

Δέχεται την Παρέμβαση του πρώτου προσφεύγοντα κατά της δεύτερης προσφυγής.

Ακυρώνει την υπ' αριθμ. 04ης/10.02.2022 Συνεδρίαση του ΔΣ της Αναθέτουσας (Θέμα 13), καθ' ο μέρος έκρινε αποδεκτές τις προσφορές του πρώτου παρεμβαίνοντα και του δεύτερου προσφεύγοντα και επιπλέον και πέραν τούτου και καθ' ο μέρος βαθμολόγησε τις προσφορές, καθ' υπερβαθμολόγηση του πρώτου παρεμβαίνοντος και του δεύτερου προσφεύγοντος έναντι του πρώτου προσφεύγοντος.

Δέχεται την Παρέμβαση.

Ορίζει την επιστροφή των παραβόλων.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε και εκδόθηκε στις 18-4-2022.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΤΣΑΠΑΛΙΑΡΗΣ